

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
17 У 7179/20
Дана 17.07.2020. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Шундерић, председника већа, Јелице Пајовић и Весне Иконић, чланова већа, са судијским помоћником Јеленом Кулић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца малолетног А.А., чији је законски заступник Б.Б., отац тужиоца, обојица из ..., ..., чији је пуномоћник Милан Лазаревић, адвокат из Београда, Џорџа Вашингтона 42, против тужене Градске управе града Београда – Секретаријата за социјалну заштиту, са седиштем у Београду, 27. марта 43-45, ради поништаја решења XIX-02 број: 560-607/19 од 12.02.2020. године, у предмету признавања права на новчану накнаду за помоћ и негу другог лица, у нејавној седници већа одржаној дана 17.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Градског центра за социјални рад у Београду – Одељење Лазаревац, број: 55320-1239/2019 од 05.09.2019. године, којим је, у тачки првој диспозитива, тужиоцу признато право на додатак за помоћ и негу другог лица у месечном износу од 10.541,00 динара, и у тачки другој диспозитива, одређено да се исплата по решењу врши од 01.03.2019. године до 19.08.2019. године.

Тужбом поднетом Управном суду дана 21.04.2020. године, тужилац је оспорио законитост решења тужене због битних повреда одредаба Закона о општем

управном поступку. Истакао је да је првостепени орган пропустио да позове и саслуша родитеља малолетног корисника, овде тужиоца, на који начин би се појасниле околности које су од значаја за потребну негу малолетног корисника и при чему би родитељ пружио медицинске налазе који су од значаја за сагледавање садашњег здравственог стања малолетног тужиоца. Указао је да из приложеног медицинског налаза Института за здравствену заштиту мајке и детета Србије „Др Вукан Чупић” од 23.09.2019. године, потписаном од стране три лекара специјалисте, јасно произлази да медицински разлози за остваривање права на додатак за помоћ и негу другог лица малолетном кориснику постоје и после 19.08.2019. године, због чега је оспорено решење засновано на погрешној примени материјалног прописа из члана 92. Закона о социјалној заштити и члана 93. Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Предложио је да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање, као и да обавезе тужену да тужиоцу накнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара за састављање тужбе од стране пуномоћника, увећано за износ судских такси по одмерању суда.

У одговору на тужбу, тужена је остала у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложила да суд тужбу одбије.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, будући да је предмет такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења ожалбеног решења произлази да је првостепени орган, поступајући по захтеву тужиоца од 14.05.2019. године, спровео поступак за признавање права на додатак за помоћ и негу другог лица, те да је увидом у Налаз, мишљење и оцену РФПАО Органа вештачења у првостепеном поступку, број: 7332 01 од 19.08.2019. године, којим је утврђено да на дан прегледа 19.08.2019. године код тужиоца не постоји потреба за помоћи и негом од стране другог лица, а да је иста постојала до дана прегледа 19.08.2019. године, као и марта месеца 2019. године, када је требало обавити контролни преглед, утврдио да тужилац испуњава здравствене услове за признавање права из члана 41а Закона о пензијском и инвалидском осигурању, те да постоји потреба за негом и помоћи другог лица од 01.03. до 19.08.2019. године.

У поступку по жалби, тужена је утврдила да је тужилац користио право на додатак за помоћ и негу другог лица по правноснажном решењу првостепеног органа број: 55320-388/2018 од 05.06.2018. године са исплатом од 01.04.2018. до 01.03.2019. године, сходно Налазу, мишљењу и оцени Органа вештачења РФПАО у првостепеном поступку број: 7332 01 од 14.03.2018. године, којим је утврђено и то да је контролни преглед потребно обавити марта 2019. године. Из навода образложења оспореног решења произлази да је тужена, у допуни поступка по жалби, прибавила

Налаз, мишљење и оцену Органа вештачења РФПАО у другостепеном поступку, број: 1240 од 22.01.2020. године, из кога се види да се тај орган вештачења слаже са Налазом, мишљењем и оценом Органа вештачења РФПАО у првостепеном поступку од 19.08.2019. године, да код тужиоца на дан прегледа, 19.08.2019. године, не постоји потреба за помоћи и негом другог лица, а да је иста постојала до дана прегледа, као и марта 2019. године, када је било потребно обавити контролни преглед. Даље је наведено да је, код давања оцено и мишљења, Орган вештачења у другостепеном поступку размотрио све наводе из жалбе, налаз Органа вештачења РФПАО у првостепеном поступку, налаз логопеда Завода за психофизиолошке поремећаје и говорну патологију „Проф. др Цветко Брајовић” од 08.04.2019. године, налаз дефектолога исте установе од 12.04.2019. године, налаз психолога исте установе од 08.04.2019. године, као и сву другу медицинску документацију приложу у списима предмета, која није цитирана из техничких разлога, и закључио да је цењена медицинска документација довољна за вештачење и да непосредни преглед тужиоца није потребан, те је утврђено да се код тужиоца ради о стању након операције карцинома меког непца након чега је спроведена хемиотерапија и зрачење, да похађа редовну школу, да је свестан, оријентисан, самостално покретан, да је комуникативан, да је глас назалан, да је говор на језичком развоју у складу са општим интелектуалним развојем, да је груби неуролошки налаз уредан, да у психичком статусу лако заостаје у развоју, да сфинктере контролише, да је остали налаз на унутрашњим органима у физиолошким границама и да одговара животној доби. Имајући у виду наведено, утврђено је да је Орган вештачења у првостепеном поступку правилно ценио да је код тужиоца постојала потреба за помоћи и негом другог лица до дана прегледа код тог органа вештачења 19.08.2019. године, као и марта 2019. године, када је требало обавити контролни преглед.

Одредбом члана 92. Закона о социјалној заштити („Службени гласник РС”, број 24/11), прописано је да право на додатак за помоћ и негу другог лица има лице коме је због телесног или сензорног оштећења, интелектуалних потешкоћа или промена у здравственом стању неопходна помоћ и нега другог лица да би задовољило своје основне животне потребе (став 1); право на додатак за помоћ и негу другог лица остварује лице из става 1. овог члана ако то право не може да оствари по другом правном основу (став 2); потреба за помоћи и негом другог лица постоји код лица из става 1. овог члана коме је услед телесног оштећења, оштећења чула вида које узрокује губитак осећаја светлости са тачном пројекцијом или се вид постиже са корекцијом 0.05, интелектуалних потешкоћа или промена у здравственом стању неопходна помоћ и нега другог лица ради задовољења основних животних потреба и које не може да устане из кревета, да се креће унутар стана без употребе помагала, да се храни, свлачи, облачи или да одржава основну личну хигијену без помоћи другог лица (став 5).

Одредбама члана 8. Правилника о образовању и начину рада органа вештачења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање („Службени гласник РС”, број 58/19), прописано је да орган вештачења вештачи на основу детаљног разматрања медицинске и друге документације од значаја за давање оцено, на основу објективног налаза приликом прегледа, а по потреби и на основу допунских испитивања у функционалној дијагностици Фонда.

Одредбама члана 15. истог правилника, прописано је да се приликом вештачења користи медицинска документација здравствених установа издата на обрасцима и помоћним средствима за вођење евиденција у складу са прописима којима се уређују евиденције у области здравства, као и медицинска документација у складу са одредбама међународних уговора о социјалном осигурању (став 1); медицинска документација која се подноси уз предлог за утврђивање инвалидности обухвата: отпусне листе које садрже податке о свим налазима и извршеним прегледима; специјалистичке налазе на прописаним обрасцима, у којима, осим утврђене дијагнозе, морају бити описане и анатомске и функционалне промене утврђене приликом специјалистичког прегледа; дијагностичке тестове; лабораторијске налазе (став 2).

Код наведеног, правилан је, по оцени суда, закључак тужене да, како је тужилац користио право на додатак за помоћ и негу другог лица у ограниченом трајању од 01.04.2018. до 01.03.2019. године, како су у поступку ради оцене даљег постојања потребе за помоћи и негом од стране другог лица (контролни преглед) Орган вештачења РФПАО у првостепеном поступку и Орган вештачења РФПАО у другостепеном поступку, који су према одредби члана 101. Закона о социјалној заштити, надлежни органи за вештачење потребе за помоћи и негом другог лица, сагласни у мишљењу да код тужиоца на дан прегледа код Органа вештачења у првостепеном поступку од 19.08.2019. године, више не постоји потреба за помоћи и негом другог лица и како су, по оцени тужене, мишљења органа вештачења дата у складу са одредбама члана 9. став 2. и чл. 27. и 32. Правилника о образовању и начину рада органа вештачења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, и као таква су у потпуности могла да послуже као пуноважна мишљења вештака у смислу члана 116. став 1. Закона о општем управном поступку, да је правилно поступио првостепени орган када је тужиоцу право на додатак за помоћ и негу другог лица признао од 01.03.2019. године до 19.08.2019. године, јер тужилац од наведеног датума не испуњава услове за даље коришћење наведеног права, сходно одредбама члана 92. Закона о социјалној заштити.

Нису основани наводи тужбе којима тужилац наводи да из приложеног медицинског налаза Института за здравствену заштиту мајке и детета Србије „Др Вукан Чупић” од 23.09.2019. године, јасно произлази да, медицински разлози за остваривање права на додатак за помоћ и негу другог лица постоје, и после 19.08.2019. године. Ово са разлога што потврда на коју се тужилац позива не представља део медицинске документације, издате на прописаном обрасцу у смислу члана 15. Правилника о образовању и начину рада органа вештачења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, већ потврду коју је тужилац прибавио ради остваривања права на додатак за помоћ и негу другог лица, а која садржи податке о болеснику, дијагнози и току лечења и праћења.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је одбио, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на успех тужиоца у овој управној ствари, па је, применом одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези са одредбама чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС” бр. 72/11 ... 18/20), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 17.07.2020. године, 17 У 7179/20

Записничар
Јелена Кулић,с.р.

Председник већа - судија
Биљана Шундерић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ